

இந்திய நாட்டார் மருந்தியல் துறையில் பல்நோக்கு ஆய்வின் அவசியமும் வாய்ப்புக்களும்

சு.முத்தீஸ்வரன்¹ சி.அரவிந்த்² பூ.இளங்கவி³ பெ.பாண்டிக்குமார்^{1*}

நாட்டார் மருந்தியல் பிரிவு

பூச்சியல்ஆய்வு நிறுவனம்

இலயோலா கல்லூரி, சென்னை

தாவரவியல்துறை

பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி

கோயமுத்தூர்

சித்த மருத்துவ மைய ஆய்வு நிறுவனம்

அறிஞர் அண்ணா அரசு சித்த மருத்துவக்கல்லூரி வளாகம்

அருகம்பாக்கம், சென்னை

மக்களிடையே வழக்கில் இருந்த அல்லது இருக்கக்கூடிய பல்வேறுபட்ட மருத்துவம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும், மருத்துவப் பழக்கங்களையும் முறையாக ஆவணப்படுத்தும் ஒரு அறிவியல் துறை 'நாட்டார் மருந்தியல்' (Ethnopharmacology) எனப்படும். இது தாவரவியல், மருந்தியல், வேதியியல் போன்ற அறிவியல் துறைகள் மற்றும்மன்றி மானுடவியல், சமூகவியல் போன்ற கலைத்துறைகளது நிபுணத்துவமும் தேவைப்படும் ஒரு துறையாகும். மூலிகைகளைக் கொண்டு நோய்களைக் குணப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கான உந்துதல் கற்கால மனிதனுக்கு மட்டுமின்றி, மனிதக்குரங்குகள், யானைகள், தேனீக்கள் போன்ற விலங்குகளிடையும் காணப்படுவதாக அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்¹. சில குரங்கினங்கள் அசீரணத்தைக் குணப்படுத்த மரக்கரியை (charcoal) உண்பதை அறிஞர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். சில தோல்நோய்களைத் தடுக்கவும், எறும்புகள் போன்ற பூச்சிகளை விரட்டவும், எதிர்ப்பாலினத்தை ஈர்க்கவும் சில வாசனையுடைய இலைகளை லெமூர், ஓராங்குட்டான் வகைக் குரங்குகள் தன் மேல் தேய்த்துக்கொள்கின்றன.

தாவர வளங்களை மனிதன் தனது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் முறை பல்வேறு படிநிலைகளைக் கொண்டு, கிட்டத்தட்ட இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்கள் பயன்படுத்தும் மருந்துகளை சோதிக்கும் முறைகளின் (clinical trials) பல்வேறு படிநிலைகளைக் கொண்டது. ஒரு தாவரத்தின் தன்மை இத்தகையது என்பதை மனிதன், முதலில் விலங்குகளுக்கும் அத்தாவரத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவைக்கொண்டு அறிகின்றான். அந்த தாவரம் ஏதேனும் பூச்சி, புழுக்கள், பறவைகள் அல்லது பாலூட்டிகளால் உண்ணப்படுகின்றதா எனக் கண்ட பின்னர், அதனைத்தானும் உபயோகித்து அதன் நச்சுத்தன்மை குறித்து அறிந்துகொள்கின்றான். அத்தாவரத்தின் மணம், சுவை, வடிவம் போன்ற ஏதேனும் ஒன்று அத்தாவரத்தின் பயன் குறித்துத் தகவல் தரவல்லதாக அம்மனிதனுக்கு

¹Shurkin, J. Proc Natl Acad Sci U S A. 2014; 111(49): 17339–17341.

இருந்துள்ளது². இதனைக் கையொப்பவிதி (*law of signatures*) என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். உதாரணமாக பெருமுளையை ஒத்த வடிவமுடைய அக்ரோட், முளையை வலிமையாக்கும் என ஒரு குறிப்பு தர வல்லதாக இருந்துள்ளது. பின்னர் இதனை தான் உண்டும், பிறருக்குத் தந்தும் அதன் மருத்துவப்பயன்களை உணர்ந்தபின்னர், இயற்கையின் சிக்கலான இணைப்புக்களால் ஏற்படும் நிகழ்வுகளை மனதில் இருத்திக்கொள்ள இந்த கையொப்பவிதியினால் பெற்ற குறிப்பினைப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தான்³.

இவ்வாறு முயற்சித்தும், பிழைத்தும் (*trial and error*) பெறப்பட்ட அறிவானது, ஒரு குடும்பம் அல்லது ஒரு குழுவினருக்கு மட்டும் சொந்தமாக வைக்கப்பட்டது. தந்தை மகன் என்று இருந்த கருத்துப்பரிமாற்றம், நாகரிகம் வளர வளர குரு சீடன் என விரிவடைய ஆரம்பித்து, தலைமுறை தலைமுறைகளாகத் தொடர ஆரம்பித்தது. தென்னமெரிக்கா, ஆப்ரிக்கா, ஆசியா போன்ற பூமத்தியரேகையை ஒட்டிய கண்டங்களில் இயற்கைவளம் அதிகமுள்ள மழைக்காடுகள் காணப்படுகின்றன. இக்காடுகளில் வாழும் மக்களுக்கு, பூமியின் மற்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்களை விட இயற்கையின் தொடர்பும், பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களைக் காணும் வாய்ப்பும் அதிகமாக இருந்தது. அவர்கள் சோதனை செய்துபார்க்க பல தாவரவகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைத்தன; எனவே அவர்களுக்கு தாவரங்களைப் பற்றிய அறிவும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. அக்கால மனிதனுக்கு காலமும், இடமும் (*time and space*) தான் பெற்ற அறிவினை பாதுகாக்கவும், அடுத்த தலைமுறையினருடன் பரிமாறிக்கொள்ளவும் மிகப்பெரும் சவாலாக இருந்தது. தான் பெற்ற அறிவை சிதையாது பாதுகாக்க நூல்களை உருவாக்க ஆரம்பித்தான். இதன் மூலம் தனக்கு அடுத்து வரும் பல தலைமுறையினருடனும், பல்வேறு இடத்தில் இருப்பவர்களுடனும் தனது அறிவைப் பரிமாறிக்கொள்ள அவனுக்கு வாய்ப்பு கிட்டியது⁴. பூமத்தியரேகையை ஒட்டியுள்ள பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு இனக்குழுக்களிடம் இம்மருத்துவ அறிவு இருப்பினும் இந்தியாவிலும், சீனாவிலும் இவ்வறிவு நூல்களாக பெருமளவில் தொகுக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட முறைகள் ஆயுர்வேதம், சித்த மருத்துவம்⁵, யுனானி⁶, சோவா-ரிக்கா⁷ போன்றவையாகும். இவற்றிலும் தொகுக்கப்படாத முறைகள் இன்னும் சுவடிகளிலும், மக்கள் மனங்களிலும், நடைமுறையிலுமாக ஏராளமாக உள்ளன. இவை மட்டுமன்றி பல்வேறு நாட்டுப்புற மற்றும் மலையக மக்களது மருத்துவ முறைகளும்

²எட்வர்ட் பேச் (1886-1936) என்ற ஆங்கில ஹோமியோபதி மருத்துவர் 'பேச் மலர் மருத்துவம்' என்ற ஒரு பிரிவை ஆரம்பித்தவர். இவரது மருந்துகள் எந்த சோதனைச்சாலையிலும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மாறாக, இவர் அத்தாவரங்களுடன் மானசீகமாக கொண்ட தொடர்பின் காரணமாக அறிந்தவை எனக்கூறப்படுகின்றது. இம்மருந்துகளின் மருத்துவப்பயன்கள் தெளிவுற அறிவியல் ஆய்வுகளால் விளக்கப்படாதிருப்பினும், பலர் இம்மருந்துகளை இன்றும் பயன்படுத்திவருகின்றனர்.

³ஒரு தாவரத்தினால், ஒரு நோய் தீரும் பொழுது அத்தாவரத்திற்கும் அதன் நோய் தீர்க்கும் தன்மைக்கும் இடையே உள்ள சிக்கலான உறவினை விவரிக்கவும், அதனைப் பிறருக்கு விளக்கவும் கையொப்பவிதியினால் பெற்ற குறிப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான்.

⁴Leonti M. J Ethnopharmacol. 2011;134(3):542-55.

⁵சித்தமருத்துவம் என்ற பெயர் 1920-ம் ஆண்டுவாக்கில் சர். உஸ்மான் குழுவினரால், ஆயுர்வேத முறையில் இருந்து தமிழகத்தில் உள்ள மருத்துவ முறையை பிரித்துக்காட்ட சூட்டப்பட்டது.

⁶அராபியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களால் சுமார் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முறையாகும்.

⁷இது ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட இந்திய மருத்துவ முறையாகும். இது ஏறத்தாழ மூன்றாம் நூற்றாண்டில் புத்த மதத்துறவிகளால் நிறுவப்பட்டதென்றும், ஏழாம் நூற்றாண்டில் பிரசித்தி பெற்றதென்றும் கூறப்படுகின்றது. இது ஆயுர்வேத மருத்துவக்கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இமயமலைச்சாரலில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளில் வழக்கில் உள்ளது.

தொகுக்கப்படாத முறைகளாகும். இந்தியாவில் உள்ள இதுபோன்ற மருத்துவ முறைகளை இந்திய தாவரவியல் ஆய்வு நிறுவனம் (*Botanical Survey of India*) போன்ற அரசு நிறுவனங்களும், பிற நிறுவனங்களும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. இருப்பினும் அவை பிற மருத்துவ நூல்கள் போன்று அனைவருக்கும் எளிதில் அணுகத்தக்க முறையில் இன்னும் தரப்படவில்லை; மேலும் ஒரு மூலிகை இந்த குறிப்பிட்ட நோய்களுக்காகும் என தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

நமது பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளை அறிவியல் ஆய்வு செய்வது என்பது பலரால் ஒரு கேள்விக்குரியதும், தேவையற்றதுமாகக் கருதப்படுகின்றது. நம் நாட்டில் சுதந்திரப்போராட்டங்களின் பொழுது, ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இருந்த மனநிலை, ஆங்கில மருத்துவத்தின் மேலும் ஊட்டப்பெற்று அதன் வாயிலாக ஆயுர்வேதம் வளர்க்கப்பட்டது என சில மானுடவியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சல்லிக்கட்டு போராட்டங்களுக்குப் பிறகு சித்த மருத்துவம் மற்றும் பாரம்பரிய உணவுகள் குறித்த ஈர்ப்பு பொதுமக்களிடமும், இளையதலைமுறையினரிடமும் அதிகரித்து வருவதைக் காண்கின்றோம். நம் நாட்டு உணவு வகைகளும், பானங்களும், உடைகளும், கலாச்சாரமும், வெளிநாட்டில் இருந்து வருவற்றுக்கு எவ்விதத்திலும் தாழ்ந்தன அல்ல எனும் விழிப்புணர்வு பொதுமக்களிடையே வலுத்து வருவதையும் காண்கின்றோம். அது போல அரசும் டெங்கு போன்ற நோய்களுக்கு 'நிலவேம்புக் குடிநீர்' போன்ற பாரம்பரிய மருந்துகளைப் பரிந்துரை செய்வதைக் காண்கின்றோம். இன்று பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் கூறப்படும் எந்த ஒரு செயலுக்கும் அறிவியல்பூர்வமான சான்று கேட்பது என்ற ஒரு தீவிர நிலை மாறி வருகின்றது; இது எந்த பாரம்பரிய மருந்திற்கும் அறிவியல் ஆய்வுகளே தேவையில்லை என்ற மற்றொரு தீவிர நிலையினை நோக்கிப் பயணித்தல் கூடாது.

நம் முன்னோர்கள் வழி வந்த சொத்தான பாரம்பரிய மருந்துகள் உலகம் முழுமைக்கும் பயன்பட வேண்டும் எனில், அறிவியல் ஆய்வுகள் இன்றியமையாதது. மலேரியா நோய்க்கு 'ஆர்டிமிசினின்' என்ற மருந்து ஆர்டிமிசியா வல்கரிஸ் என்ற தாவரத்தில் இருந்து சீன மருத்துவரான 'யு டு டு' என்பவரால் கண்டறியப்பட்டது. இந்த மருந்தைக்கண்டறிந்த அம்மையார் ஆங்கில மருத்துவம் பயின்றவராவார்; மலேரியா நோய்க்குத் தரப்படும் பாரம்பரிய சீன மருந்துகளை ஆய்வு செய்து அதன் மூலம் இம்மருந்தைக் கண்டறிந்தார். இன்று இம்மருந்து உலகம் முழுவதும் உள்ள பல மலேரியா நோயர்களை சாவிலிருந்து மீட்டு வருவதுடன், சீன நாட்டுக்கும் பல கோடி வருமானத்தை ஈட்டித்தருகின்றது. நம்மிடையே சீனர்களுக்கு சற்றும் குறைவில்லாத தாவர வளமும், பாரம்பரிய மருத்துவ அறிவும் இருப்பினும், துரதிர்ஷ்டவசமாக உலக மருத்துவத்தேவைகளுக்கான நமது பங்களிப்பு குறைவாகவே உள்ளது. இதற்குக் முழு முதற்காரணம் நமது மூலிகைகள் குறித்த முறையான அறிவியல் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாததே ஆகும்.

பாரம்பரிய மருத்துவமுறைகளின் நோய்கணிப்பு முறைகளும், நோயை அணுகும் முறைகளும் இன்றைய மருத்துவ முறைகளின்று வேறுபட்டனவாகும். உதாரணமாக சித்த மருத்துவத்தில் வைரஸ் தொற்றால் ஏற்படும் போலியோவும், மூளையில் உள்ள செல்கள் பாதிப்படைவதால் உண்டாகும் பக்கவாதமும், அழற்சியினால் ஏற்படும் மூட்டுவாதமும் 'வாத நோய்கள்' என்ற தொகுதியில் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. நமது வழக்கில் மாந்தம், சீர் என்று சொல்லப்படும் நோய்களுக்கு பொருத்தமான அறிவியல் பெயரைக்கண்டறிதல் கடினம். அதுபோல பேதிக்கு மருந்து தருவதால் வாதமும், வாந்தி எடுக்க மருந்து தருவதால் பித்தமும்,

மூக்கில் மருந்திடுவதால் கபமும் குறையும் என ஒரு கருத்து உண்டு. இது ஒரு ஆங்கில முறை மருத்துவருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள கடினமாக இருக்கலாம். சித்தமருத்துவ நூல்களில் மஞ்சள் கரிசலாங்கண்ணி மூலிகையில் தங்கச்சத்து உள்ளதாக கூறப்பட்டு உள்ளது. இது ஒரு தாவரவேதியியல் வல்லுநருக்கு வியப்பளிப்பதாக அமையும். பல்வேறு பின்னணியில் இருந்து வந்த வல்லுனர்களுக்கு இதுபோன்ற காரணிகள், ஒரு பொதுக்கருத்தினை எட்டி மேற்கொண்டு தங்களது ஆய்வினைத் தொடர விடாது ஒரு தடையாக விளங்குகின்றன.

உடல்நலம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற பல துறைகளில், அத்துறை வல்லுனர்களது நிபுணத்துவத்துடன் சார்ந்த பிறதுறை வல்லுனர்களது கருத்துக்களும், அறிவும் கலந்தால் மட்டுமே ஒரு முழுமையான வளர்ச்சி சாத்தியப்படும். இப்படி பல துறைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட அறிவு, ஒரு நோக்கத்தினை நிறைவேற்றும் வண்ணம் ஒருமுகப்படுத்தப்படும் பொழுது, அப்பணியின் இலக்கு எளிதில் அடையப்படுகின்றது. நாட்டார் மருந்தியல் ஆய்வு என்பது மேற்கண்டவாறு அறிவியல் துறை அறிவு மட்டுமன்றி, கலைத்துறைகளது அறிவும் சேரவேண்டிய ஒரு ஆய்வாகும். ஒரு சில அரசு நிறுவனங்களில் இது போன்ற துறைகள் ஓரிடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; இருப்பினும் நமது நாட்டில் இது போன்ற பல துறை அறிஞர்கள் ஒருங்கிணைந்து ஆய்வு செய்யும் நிலை இன்னும் வலுப்பெற வேண்டிய சூழலே உள்ளது.

பூமத்தியரேகைப்பகுதியில் உள்ள பல்வேறு நாடுகளில், மிகுதியான தாவர வளங்கள் காணப்படினும் நமது நாட்டில் அத்தாவரவளத்தினை எங்ஙனம் பயன்படுத்துவது என்ற அறிவும் சிறப்புற அமைந்துள்ளது. இருப்பினும் அவ்வளமும், அறிவும் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படவும், அதன் மூலம் நமது முன்னோர்களது புகழ் உலகம் முழுவதும் பரவவும், உலகின் மருத்துவத்தேவையில் இந்தியாவின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கவும், அதன் மூலம் நமது தேசத்தின் வருவாய் அதிகரிக்கவும் நமது பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகள் குறித்த முறையான மருத்துவ ஆய்வுகள் அவசியமானவை. இந்த இலக்கை நாம் அடைய பல்வேறு அறிவியல் புலங்களுக்கு இடையே மட்டுமின்றி அறிவியல் புலங்களுடனும், கலைப்புலங்களும் சேர்ந்து செய்யும் பல்நோக்கு ஆய்வுகள் நமது தேசத்தின் இன்றைய தேவையாக உள்ளது.

A Brief Introduction to Indian Fermented Foods and Its Health Benefits